

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5Csp/51/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917203244
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2017:5917203244.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Jankou Majerčíkovou v spore žalobcu: B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/X, XXX XX P., zast. JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, v spotrebiteľskom spore o zaplatenie 1.788,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.107,23 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.107,23 eur od 30.01.2017 až do zaplatenia.

V ostatnej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 23,83 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 07.04.2017 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 1.788,35 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle § 541 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom v odôvodnení svojej žaloby uviedol, že na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500024502 zo dňa 26.04.2013 žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500,-eur pri úrokovej sadzbe 70 % ročne, RPMN 65,28 %, ktorý sa zaviazal žalobca splácať v 36 mesačných splátkach po 85,15 eur, pričom celková čiastka splatná dlžníkom predstavuje 3.065,40 eur. Predmetná zmluva nie je v súlade s právnou ochranou spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z. z., obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi. V samotnej zmluve je uvedená úroková sadzba vo výške 70 % a RPMN vo výške 65,28 %, s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu Žilina 10 Co/672/2014, v hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom, pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia. Ak by žalovaný vypočítal RPMN v súlade so zákonom, výsledným RPMN nemohlo byť číslo menšie ako samotný úrok, nakoľko úrok je jednou zo zložiek výpočtu, keďže žalovaný poskytol žalobcovi úver 1.277,05 eur, RPMN sa vypočíta len zo skutočne poskytnutého plnenia a výsledkom je RPMN vo výške 96,45 %, čo je v absolútnom rozpore s údajom uvedeným v zmluve. V dôsledku nesprávne uvedenej výšky RPMN absentuje náležitosť spotrebiteľského úveru, čo má za následok zákonnú sankciu vo forme bezúčinnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

2. Ďalej žalobca poukázal na neplatne dohodnutú výšku úrokovej sadzby, keď priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby podľa údajov zverejnených na internetovej stránke Národnej banky Slovensko predstavovala 10,68 % v mesiaci apríl 2013. V zmluve je dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 70 %, teda 6-násobne prevyšujúca než úroková sadzba z úverov obchodných bánk v čase uzavretia zmluvy.

V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 3Co/114/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 20Co 3/2015. Zmluva o úvere je teda neplatná, pre absenciu jej podstatné náležitosti, a to platné dojednanie o úroku, žalobca je povinný podľa zásad o bezdôvodnom obohatení vrátiť žalobcovi len poskytnutú sumu úveru (obdobne bolo konštatované, napr. rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 18.12.2014 sp. zn. 8Co 112/2014).

3. Ďalšou absentujúcou náležitosťou v zmluve je neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov, v tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 28.06.2016 sp. zn. 5Co 214/2016, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 25.06.2014 sp. zn. 6Co/523/2014, rozhodnutie Krajského súdu Trnava zo dňa 25.01.2016 sp. zn. 23Co 65/2015 a rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 14.07.2015 sp. zn. 17Co 2/2015, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.01.2016 sp. zn. 2C 72/2015.

4. Zároveň absentuje aj termín konečnej splatnosti úveru, táto podstatná náležitosť musí byť v zmluve jasne určená pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie (rozhodnutie Krajský súd Prešov 17Co 2/2015, Krajský súd Košice 2C 72/2015, Krajský súd Košice 16Co 267/2015, Okresný súd Trenčín 20C 136/2013). Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

5. Ďalšou podstatnou náležitosťou zmluvy je aj uvedenie doby trvania zmluvy, absencia tejto náležitosti spôsobuje taktiež bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru (rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 23Co/158/2013).

6. Žalovaný so žalobcom uzavreli dňa 26.04.2013 aj Dohodu o poskytnutí služby závislú na Zmluvu o úvere, ktorá je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, na základe tejto dohody žalovaný ako veriteľ poskytol žalovanému službu spočívajúcu v odklade splatnosti splátok, za ktorú vždy zinkasoval odplatu vo výške 222,95 eur. Uvedená výška sumy nie je žiadnym spôsobom odôvodnená (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica 15Co 39/2016 - dohoda o poskytnutí služby redstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, je neplatná).

7. Žalovaný teda poskytol žalobcovi úver vo výške 1.277,05 eur, teda znížený o sumu 222,95 eur, ktorý predstavuje poplatok za poskytnutie fiktívnej služby. Žalobca mal za to, že zmluvu v plnej výške uhradil z dôvodu, že na zmluvu boli vykonávané zrážky zo mzdy žalobcu a ich výkon skončil v októbri 2016, za účelom právnej istoty žalobca požiadal žalovaného o písomné potvrdenie o splnení záväzku zo zmluvy, žalovaný zaslal žalobcovi dňa 28.03.2017 informáciu, ktorej obsahom bolo, že žalobcovi zostáva uhradiť celkom 60,34 eur, avšak nie je zrejmé, čo má byť účelom platby, vzhľadom na výšku sumy, ktorá sa nerovná ani výške splátky. Žalobca uhradil žalovanému okrem istiny 1.277,05 eur navyše čiastku 1.788,35 eur (vrátane odplaty z neplatnej dohody o poskytnutí služieb), čo predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu, ktoré je žalovaný povinný vydať.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 22.05.2017 k podanej žalobe poprel tvrdenia o nesprávnom údaji o RPMN, o výške úrokovej sadzby, keď predmetná zmluva bola medzi sporovými stranami uzavretá v roku 2013, pričom predmetná zmluva sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola teda k obdobiu uzatvorenia zmluvy, t. j. k 26.04.2013 upravená v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, pričom pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom je hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR, tá bola pre zmluvu vo výške 47,29 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala - za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25 - 27 %. Žalovaný ďalej poprel tvrdenia žalobcu o tom, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy, údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva zo splátkového kalendára, ako aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. Žalovaný teda tvrdí, že termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky (rozhodnutie Krajský súd Prešov 13Co/111/2014). Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Z obsahu zmluvy vyplýva, že výška splátky je stanovená na 85,15 %, termín splatnosti splátky je 19-ty deň v mesiaci, je to uvedené v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ako aj v splátkovom kalendári, počet splátok predstavuje 36, čím sú splnené náležitosti podľa § 9 ods. 1 písm. k) citovaného zákona. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na Smernicu Rady 2008/48, rozsudok 13Co/111/2014, rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Zmluva obsahuje náležitosti týkajúce sa uvádzania počtu, výšky a termíny splatnosti

splátok v súlade so zákonom. Žalovaný ďalej poprel tvrdenia žalobcu týkajúce sa dohody o poskytnutí služby, ide o individuálne dojednanie v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Predmetná odplata je cenou plnenia. Žalovaný ďalej vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku z pohľadu uplynutia subjektívnej, aj objektívnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 19.06.2017 zaujal stanovisko k vyjadreniu žalovaného (č.l. 41 - 47 spisu), na doplnenie uviedol, že žalobca plnil na základe bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy a neplatnej dohody o poskytnutí služby, žalobca bol povinný plniť do výšky skutočne poskytnutej sumy úveru 1.277,05 eur. Žalobca výšku poskytnutého úveru splatil v 15-tich mesačných splátkach do mesiaca júl 2014, žalovaný sa prijímaním plnení od žalobcu počnúc mesiacom august 2014 bezdôvodne obohacoval. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal je vždy rozhodujúce zistenie skutkového stavu v konkrétnom prípade (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo 121/2009). O tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil sa žalobca dozvedel pri osobnom stretnutí s právnym zástupcom dňa 09.03.2017 a následne žalobca doručil plnomocenstvo právnemu zástupcovi dňa 27.04.2017. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bol uplatnený na súde dňa 28.04.2017, subjektívna, ako aj objektívna premlčacia doba začala následne spočívať dňom doručenia žalobného návrhu na súd. S poukazom na § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznesená námietka premlčania je v celom rozsahu nedôvodná.

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 22.05.2017, ako aj v doplňujúcom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 07.08.2017 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Ružomberok a žiadal, aby bola predmetná vec postúpená vecne a miestne príslušnému súdu, ktorým je Okresný súd Bratislava I., vzhľadom k tomu, že bezdôvodné obohatenie nie je osobitným nárokom, ktorý by bol upravený spotrebiteľským právnym režimom a posudzuje sa podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka (viď uznesenie Krajského súdu v Žiline 9Co 516/2015 zo dňa 29.10.2015).

11. Vzhľadom na námietku žalovaného uplatnenú pri prvom procesnom úkone, súd preskúmal miestnu príslušnosť tunajšieho súdu, pričom dospel k záveru, že námietka miestnej nepríslušnosti uplatnená žalovaným nie je dôvodná. Predmetom konania je nárok žalobcu ako spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalovanému, ktoré bezdôvodné obohatenie malo vzniknúť na základe zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu, keď žalobca ako spotrebiteľ mal plniť žalovanému ako dodávateľovi na základe uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500024502, ktorá zmluva je predmetom preskúmania zo strany súdu, vzhľadom na existenciu neprijateľných podmienok. Podľa názoru súdu ide o spotrebiteľský spor, z toho dôvodu je v zmysle § 19 písm. d) CSP daná miestna príslušnosť Okresného súdu Ružomberok.

12. V súlade s ustanovením § 180 CSP súd konal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ako aj žalovaného, ktorí sa ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

13. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, a to s listinnými dôkazmi, ktoré predložil žalobca:

- žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8500024502 (č.l. 10 - 11 spisu), uzavretou medzi stranami sporu dňa 26.04.2013, v zmysle ktorej požadovaná čiastka úveru predstavuje 1.500,-eur, počet splátok 36, 19.-ty deň v mesiaci, mesačná splátka (vrátane úrokov) predstavuje 85,15 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) predstavuje 3.065,40 eur. Predpokladaná RPMN za úver predstavuje 70 %, ročná úroková sadzba úveru 70 %, priemerná RPMN za úver 47,29 %. Ide o údaje zo žiadosti dlžníka, teda žalobcu, ktorou žiada žalovaného o poskytnutie úveru za vyššie uvedených podmienok (bod 5 žiadosti). Žalovaným bola schválená čiastka úveru 1.500,-eur pri počte splátok 36, 19.-ty deň v mesiaci, výška mesačnej splátky 85,15 eur, celková dlžná čiastka 3.065,40 eur, RPMN za úver 65,28 %, ročná úroková sadzba 70 %, priemerná RPMN za úver 47,29 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 eur. Celková čiastka revolvingu, ktorý musí dlžník zaplatiť predstavuje 2.043,60 eur. Predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 62,79 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 % (bod 6 Žiadosti). Súčasťou predmetnej dohody je v zmysle bodu 8 i Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej je záväzok veriteľa, teda žalovaného poskytnúť dlžníkovi (žalobcovi) na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe zmluvy a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 222,95 eur. Ďalej sa súd oboznámil so zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom

úvere (č.l. 12 - 13 spisu), s rozhodcovskou zmluvou (č.l. 14 spisu), s oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (č.l. 15 spisu), s informáciou žalovaného o zostatku dlžnej sumy (č.l. 16 spisu), podľa ktorej informácie k dátumu 28.03.2017 na zmluve s VS: 8500024502 zostáva splatiť celkom 60,34 eur. Ďalej sa súd oboznámil i s predsporovou výzvou zo dňa 30.01.2017 (č.l. 17 spisu), so stanoviskom žalovaného k predsporovej výzve (č.l. 18 spisu), s oznámením o zosplatnení zo dňa 03.07.2016 (č.l. 20 spisu).

14. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom: Na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8500024502 uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 26.04.2013 (tak, ako to vyplýva z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500024502) poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať žalovanému v splátkach v počte 36 mesiacov vo výške mesačnej splátky 85,15 eur, keď dátum prvej splátky úveru a konečnej splatnosti úveru sa nachádza iba v samotnom oznámení veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere. Tieto údaje v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, ktorú podpísal žalobca dňa 26.04.2013 úplne absentujú. Celková čiastka úveru, ktorú mal žalobca titulom predmetného úveru zaplatiť predstavovala výšku 3.065,40 eur pri RPMN 62,79 % a priemernej RPMN za úver vo výške 47,20 % a úrokovej sadzbe úveru vo výške 70 %. Z bodu 8 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru označeného ako Dohoda o poskytnutí služby, odsek 8.1 vyplýva, že predmetom dohody o poskytnutie služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 222,95 eur. Z bodu 8.6 predmetného dojednania vyplýva, že veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., č. zmluvy VS: 8500024502.

15. Na základe vykonaného dokazovania a vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou uzavretou podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári, obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých obsah žalobca ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzavretí ovplyvniť. Pokiaľ ide o postavenie žalobcu ako spotrebiteľ, súd vychádzal z toho, že samotný žalobca je v predmetnej zmluve označený identifikačnými údajmi fyzickej osoby, keď je identifikovaná miestom trvalého bydliska a rodným číslom. Pri posúdení platnosti predmetného zmluvného vzťahu súd potom obsah tohto zmluvného vzťahu skúmal z hľadiska ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52. O vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy sa jedná vtedy, keď v rámci zmluvného vzťahu na jednej strane vystupuje dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z.. Do Občianskeho zákonníka bola spotrebiteľská zmluva zakomponovaná novelou č. 150/2004 Z.z. účinnou od 01.04.2004 a režim typových zmlúv bol do nášho právneho poriadku zavedený novelou Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 310/1999 Z.z. účinnou od 01.01.2000. Charakteristickým znakom spotrebiteľskej zmluvy je to, že jej obsah je pre spotrebiteľa vopred pripravený a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovolával.

16. Pokiaľ ide o samotnú zmluvu o revolvingovom úvere, vzhľadom na charakter predmetnej zmluvy, ktorá je spotrebiteľským typom zmluvy, táto musí obsahovať všetky náležitosti vyžadované ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru tak ako je uzavretá a podpísaná zmluvnými stranami dňa 26.04.2013 (č.l. 10 - 11 spisu) neobsahuje náležitosti vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, t. j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj podľa § 9 ods. 2 písm. l), t. j. výška, počet a

termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd sa ďalej zaoberal aj otázkou výšky dojednaného úroku a RPMN. Ak je jedna z týchto položiek v súlade so zákonom, toto neznamená, a to bez ďalšieho, že aj druhá menovaná položka je v súlade so zákonom. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že boli dohodnuté úroky vo výške 70 % ročne (úrok za poskytnutý úver), resp. 62,79 % ročne (úrok za revolving). Poukazujúc na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 3Co 151/2013 zo dňa 25.09.2013 vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac, ako 100% oproti priemeru bankám. Musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu. Súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, keď sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úveroch poskytovaných bankami, a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť a ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Poskytovanie úveru je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok. Súd súčasne poukazuje na to, že výška zmluvných úrokov, prípadne aj odplaty musí byť posudzovaná individuálne a poskytovateľ finančnej služby musí náležite odôvodniť a preukázať dôvody, pre ktoré poskytol finančnú službu spotrebiteľovi za zmluvný úrok niekoľkonásobne vyšší ako boli priemerné úrokové sadzby z úverov poskytovaných bankami, prípadne aj nebankovými subjektmi v rovnakom období.

17. Z vykonaného dokazovania v súdnej veci vyplýva, že žalovaný pri poskytnutí úveru, ktorý bol reálne vyplatený iba vo výške 1.277,05 eur požadoval od žalobcu vrátenie úverovej istiny a úroku za celú dobu čerpania úveru vo výške 3.065,40 eur, pričom táto odplata s poukazom na dobu splácania úveru, t.j. 36 mesiacov nepochybne presahuje rozumnú a primeranú mieru zisku žalovaného ako podnikateľa.

18. Vzhľadom na absenciu zákonom vyžadovaných náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. f) a l), s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ bol teda žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.277,05 eur (ide o skutočne poskytnutý úver po odpočítaní sumy 222,95 eur z hodnoty 1.500,-eur, pričom žalobca mal v zmysle zmluvných dojednaní zaplatiť žalovanému celkove čiastku 3.065,40 eur (36 splátok po 85,15 eur), nebolo medzi stranami sporné, že žalobca uhradil do júla 2014 15 splátok po 85,15 eur, t. j. 1.277,25 eur. Pokiaľ žalovaný ďalej plnil splátky a tieto uhrádzal od augusta 2014 až do mesiaca október 2016, na ďalšie plnenia už žalovaný nemal nárok, pokiaľ uvedené plnenie prijal, išlo o plnenie bez právneho dôvodu, a teda bezdôvodné obohatenie.

19. V zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je (okrem iného) majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Charakteristickým znakom pre plnenie bez právneho dôvodu je skutočnosť, že niekomu bolo niečo dané, touto činnosťou došlo k nadobudnutiu majetkových hodnôt, ku ktorému by však nedošlo. Žalovaný teda prijal plnenie, na ktoré nemal právny nárok. K vysloveniu uvedeného záveru však súd musel predbežne posúdiť platnosť predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska naplnenia podstatných náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., pričom ako už bolo vyššie konštatované po oboznámení sa s jednotlivými náležitosťami uvedenej zmluvy, vzhľadom na absenciu viacerých náležitostí vyžadovaných v zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona je možné poskytnutý úver považovať za úrok bez úrokov a bez poplatkov.

20. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to so zreteľom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a dostupnosť právnych služieb a napokon možnosť dodávateľa určovať zmluvné podmienky jednostranne na základe formulárových zmlúv. Práve preto zákon č. 129/2010 Z. z. ustanovuje osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby na účely odstránenia faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve vedel posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzavretej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti uvádzané v § 11 zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu. Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. l) zákona je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu žalobcu. Účelom úpravy spotrebiteľského práva je ochrana spotrebiteľa,

preto tomuto účelu zodpovedá len taký výklad § 9 ods. 2 písm. l) citovaného zákona, ktorý každý z údajov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených položiek, teda k istine, k úrokom a k poplatkom. Uvedený účel nespĺňa zmluva, ktorá neobsahuje aj vyčíslenie výšky splátok istiny, výšky splátok úrokov a výšky splátok iných poplatkov. Len takýto výklad požiadavky zákona spĺňa účel spotrebiteľského práva, a to zvýšenú pozornosť venovanú ochrane spotrebiteľa, ktorý by takto nemal byť zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy poskytnutého úveru, a teda celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú bude povinný vrátiť veriteľovi (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 25.06.2014 sp. zn. 6co 523/2014).

21. V súvislosti s uplatneným nárokom žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

22. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým právom, a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Môže sa premlčať tak v subjektívnej lehote (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj v objektívnej lehote (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt.

Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa.

Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

K bezdôvodnému obohateniu získanému plnením bez právneho dôvodu, ak právny dôvod neexistoval od začiatku, dochádza okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu, a komu plnil. (rozsudok KS Žilina 6Co/104/2016).

Subjektívna lehota na uplatnenie nároku mohla začať plynúť odo dňa, kedy žalobca zaplatil jednotlivé plnenia v súvislosti s existujúcimi zmluvami o revolvingovom úvere nad rámec toho, na čo bol povinný. Nie je možné akceptovať tvrdenie, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel až na základe konzultácií s právnym zástupcom.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené súd potom ustálil, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie mesiacov august 2014 - marec 2015 (žaloba bola podaná na súde dňa 07.04.2017), a to v celkovej výške 681,12 eur (8 x 85,15 eur) je premlčaný, keď tento nebol uplatnený v zákonom stanovenej premlčacej lehote.

24. Pokiaľ ide o ďalšie plnenia poskytnuté zo strany žalovaného v období mesiacov apríl - december 2015 a január - október 2016, ide o plnenia poskytované bez právneho dôvodu, pričom nárok na zaplatenie tohto bezdôvodného obohatenia bol uplatnený na súde včas, teda v tejto časti nárok nie je premlčaný, preto súd v časti žaloby o zaplatenie sumy 1.107,23 eur vyhovel a v ostatnej časti, pokiaľ ide o sumu 681,12 eur súd žalobu vzhľadom na úspešne vznesenú námietku premlčania zamietol.

25. Zároveň súd priznal žalobcovi i príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to 5 %-tný ročný úrok z omeškania zo sumy 1.107,23 eur od 30.01.2017 až do zaplatenia, keď žalovaný neuhradením dlžnej sumy sa dňom 30.01.2017, kedy vedel, že sa bezdôvodne obohatil, dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku. V ostatnej časti, pokiaľ si žalobca uplatnil úrok z omeškania z celej istiny 1.788,35 eur, súd v časti prevyšujúcej priznaný nárok úrok z omeškania zamietol.

26. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP a priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech čiastočný úspech, pomernú náhradu trov konania, a to v rozsahu 23,83 %. Predmetom žaloby bol uplatnený nárok vo výške 1.788,35 eur, pričom žalobca bol úspešný čo do zaplata sumy 1.107,23 eur, čo predstavuje 61,93 %, žalovaný bol úspešný pokiaľ ide o čiastku 681,12 eur, čo predstavuje 38,1 %. Čistý úspech navrhovateľa teda predstavuje 23,83 % (61,9 % mínus 38,1 %). O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom v zmysle § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.